

Plutarch om indvielse

Forfatteren og historikeren Plutarch levede fra ca. 45-120 e.v.t. Plutarch var romersk borger og havde forbindelser til ledende kredse i Rom. Plutarch var tilknyttet præstekollegiet i Delfi, og flere steder i hans forfatterskab findes pasager, der giver et indblik i religiøse forhold i hans samtid.

Nedenstående tekstuddrag giver et lille indblik i én af de mysteriereligioner, som blev populære i hellenistisk tid og videre op i den romerske periode.

Plutarch: "Moralia"

Vi siger således – med henblik på den fuldstændige forvandling og omskabelse – at den sjæl, der er gået hinsides, er død. Her (i denne verden) er den uvidende, undtagen når det øjeblik kommer, hvor den skal dø; da udsættes den for en oplevelse som den, deltagere i store indvielser har.

Og således har det at dø og det at blive indviet lighed med hinanden, ord med ord og handling med handling. Først forvirring og omflakken, træthed og ængstelige ture uden mål og med gennem mørke – så, lige før fuldbyrdelsen af det, alle rædsler, gysen, skælven, sved, forskrækkelse. Men derefter møder der dem et fantastisk lys, og åbent land og engdrag tager imod med stemmer og danse og højtidelig, hellig musik og hellige tegn.

Mellem disse vandrer den nu fuldkommengjorte og forløste omkring, udfriet og ubunden, og tager del i riterne, smykket med en krans; og han er sammen med hellige og rene mænd, han betragter de levendes uforløste og urene vrimmel her (på jorden), som i overvættes¹ skarn og tåge træder hinanden ned som en sammendrevet flok, og som af frygt for døden holder fast ved sin dårlighed, ude af stand til at tro på velsignelserne hinsides – fordi sjælens tilknytning og bundethed til legemet nu engang er naturstridig.

Fra: Bendt Alster og Christian Lindtner (red.): "Gads religionshistoriske tekster". G.E.C. Forlag, 1995 (1984), s. 305.

1 Overvættes: usædvanlig/overvældende.